૭૮૬

અલેફસે અલ્લાહકે નામો હસે ઉ~ની હમદર
મીમસે મોહમ્મદ પેહગંબરનો નામે દીલ્ર ભી

આસીકાને ઉમરેઠ

ઉર્દૂ સનાએવલી

T K

બનાકર છપાને વાલે –

પઠાણ અમીનખાં ભીકનખાં

ઓ૦ એમદખાં અનુખાં

ઠે૦ દરગાહ મુ૦ ઉમરેઠ તા આણંદ

કીંમત ૦-૨-૦

હીજરી ૧૩૪૩ પહેલી મર્તબ સને ૧૯૨૪

ઉમરેઠ ભટવાડી પેળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રી પ્રેસમાં તીલાય બ્રાહ્મણ ત્રીવેદીએ છાપી અને પઠાણ અમીનખા ભીકનખાએ ઉમરેઠમાંથી પ્રગટ કરી

દીબાચો

—❧—

અલહમદો લીલાહ પરવરદીગાર લાયઝાલકી બરકતસે એહ રીસાલા સાયકીન કે સામને રખનેકો તૈયાર હુવા ન મે આવામ વશાયર કુશીર્ફ મે ઓલીયાએ કીરામ કા પુરા આશીક ઓર ઉનકી કરામતકા પુરા કાયલહુ ઓર હર મુસલમાનકો વાજીબ બલકે ફર્ઝ હય કે હર કુદામ કો મેરે જેમ નાચીજ કે મુતારીક હોના ચાહીએ કયુ કે કુરાને મજીદ સે એહ બાત સાબીત હો ચુકી હય કે **ઇનના ઓવલીયા અલ્લાહો લાખવફુન અલય હીમવલા હુમયા ઝનુન** એ શિવાય જનાબ સરવરે કાયનાત ની ઘણી હદીસો ઓવલીયાની કરામત વિષે આવી છે વાહેરીને માટે પણ કુરને મજીદમા આયતે કરીમા નાઝીલ થઇ છે ઓલીયા અલ્લાહ શોહદાનો મુનકર અમારા હજરત મઝહબમાં જાહેર છે કેટલાક જમાનામા ગણાતા દીનીભાઇ પોતાનો દાવા કર છે અને મનમા મુનાફ ગણે છે અને હસદને લીધે મુનકીર બને છે અને આવાગ ચોતરના ભોળા મુસલમાનોને ભોળવે છે હવે તે મુસલમાનોમા ફારસી ઉર્દુ ઇલમ ન હોવાથી મે આ નાનકડુ રીસાલુ ગુજરાતી અક્ષર અને ઉર્દુ ઝબાનમા બહાર પાડવાનો વિચાર કીનો આ કામ મારા હાથે પહેલવહેલુ છે તેમ ઉપર લખ્યા મુજબ હુ છુ જેથી ભુલો ઘણી હશે નાઝરીન સુધારી લેશે આ તો તો બીજીવખત સુધારવામા આવશે મહેરબાની આ પહેલવહેલા પ્રયાસને ઉત્તેજન આપી મદદ કરશે કારણ **કુલ્લો મોમીનુન અખવતુન** એજ અરજ

(૧) સહેરા ઓલીયા ઓકા

મુબારીક હો તેરે સર શાહ કરાબતકા જો હય સહેરા
તુજે માલીકને હય બક્ષા કરામતકા જો હય સહેરા

ખુદા હય અર્શપે શયદા મલાયક હુર ઓર ગીલમા
ખુશી હય દેખ મહેરેમાહ લતાફત કા જો હય સહેરા

બાગે જન્નતસેં ફુલવાંને બનાકર દસ્તે નાજુકસે
ભીજવા હય સરે દરગાહ રફાબતકા જો હય સહેરા.

વલીહે સરપે આનેસે મીલી ઈજ્જત બહોત તુજકો
તેરા રૂતબા હય આલી જાંહ સખાવતકા જો હય સહેરા

ઇલાહી રહે કયામત તક હમેસા સરપે વલીયોકે
સદા તુ રખના સરબસ્તાહ ઇનાયત કા જો હય સહેરા

તેરે ચહેરેસેં હય જાહીર જો હય અશરફીયા સારી
નઝર આયા હમેં ઇસ જાહ સરાફતકા જો હય સહેરા

કહું કયા કયા બયાં પ્યારે તેરે અવસાફ સહેરેકે
લગા હમકો પસદ દીદાહ સદાકતકા જો હય સહેરા

ખુદાકી પાક દરગાહમે દુવા હય ઇતની અમીનકી
રહે સદ સાલ માહબમાહ રસાદતકા જો હય સહેરા

(૨) સુલતાન પીર ઓલીયા મુ. સુરેલી.

પેહ કયસા ખુસનુમા આયા વલી સુલતાનકા સહલ
દિલોંમે સબકે હય ભાયા વલી સુલતાનકા સહલ

ફલક પરસે મલાયકને બના કર અપને હાથોસે
જમી પર આજ ભીજવાયા વલી સુલકાનકા સહલ

બડેહ ઓલીયા ચેહતો ન હો તાજીમ કયુ ઉનકી,

ફરીસ્તા તુમ્હા લાયા વલી સુલતાનકા સંદલ.
ફર્શ પર સાહ હય ઇનસા અર્શ પર હુર ઓર પરીયાં
અલી ગીલમાને હય ગાયા વલી સુલતાનકા સંદલ,
ખુલી કીસમત તેરી સંદલ દરે અકદસપે આને સે,
ચેહ તુને મરતબા પાયા વલી સુલતાનકા સંદલ;
ન દેખા આજ તક અયસા વો અબીલ દેખને કે હેલ,
ચેહ ચર્ચા સબ મે ચર્ચાયા વલી સુલતાનકા સંદલ
બડી વોહ સાન સોકત સે સરે મેહફીલમે જબ આયા,
મેરા દીલ દેખ બેહલાયા વલી સુલતાનકા સંદલ
વો હમને જાન વતનવારા મેરે દીલકો ભી હય પ્યારા,
યુહી અમીનને ગાયા વલી સુલતાનકા સંદલ.

(૩) ગઝલ

દરદર ફીરા રહે હે રસ્તા ભુલા ભુલા કર,
દીવાના કર રહે હે જલવા દીખા દીખા કર,
આયે હે તેરે દર પે સહા મુરાદ લેકર,
સબકી તુ પુરી કીજે રમસે દીલા દીલા કર
આકર પડી હે નૈયા કેહરો ઝુલમ કે અંદર,
બહરે મીતમસે મેરી કીસ્તી રીહા રીહા કર
અખત્યાર હયગા ઉસમે કરના ન કના તુઝ કો,
જો કુછ કર તો અપને હકમેં બજા બજા કર
આના નહી હે તુઝ કો મન ઝુર સામને ગર,
તો ખ્વાબમેં તુ આ કર હમસે મીલા મીલા કર.
તેરે ફીરાકે ગમમેં રેયા કરુ કહાં તક,

દીલભી હુવા હે ખાલી આપુ બહા બહા કર
કૈયસા હુ ઉસકા આશીક લેતે હે ઇમ્તેહા વોહ,
સયદા બના રહે કે દરપે પુલા પુલા કર
રેહવે યે તન જહા તક રેહના સદા તું ઉસમે
તુ ઘર સમજ કે મેરે દીલમે રહા રહા કર.
દીલકો લભાલે રબસે ઉસકા તુ બન દીવાના
સએલાનીયત કો અપને દીલસે જુદા જુદા કર
હોતા હે ઇસ જહામે મરજી જો હો ખુદાકી
બવકાતું દીલમેં એહમદ યાદે ખુદા ખુદા કર

(૪) ગઝલ

રહા હે કુછ ન દીલમે દમ ન જામે જાન બાકી હય,
દીખા દીજે રૂખે રોસન યેહી અરમાન બાકી હય.
તેરે જલવેકો દેખે બીન ન જાઇગે તેરે દરસે,
અભીતો હમભી દેખેંગે તેરી કુછ સાન બાકી હય.
અગર આજાએ પ્યારાનો સુરૂ હો જાએ મેહમાની,
બીરાદર આયે હય સારે અભી મેહમાન બાકી હય.
સખાવત હે મુરાદીને ભરી હય અપને દામનમે,
પુકારા હમ ભી કરતે હેં મેરા દામાન બાકી હય
તું હય કૈઆઝ તો સબકી દીલી ઉમ્મીદ પુરીહો,
મીલી હય મોહલત થોડુંકો કઇ ઇનસાન બાકી હય
ન ગભરાના ઝરા અમીન અભી તુઝકો બુલા લેગે,
સદા તો સુનચુકે લેકીન ઝરા પેહછાન બાકી હય.

(૫) સંદલ સીદીસાહબઓલીયા મું. ઉમરેઠ

ચડહાઓ સાહમા હોકર મેરે દીલદારકા સંદલ
કે સીદીસાહબ પીર પ્યારે વલી સરદારકા સંદલ
તેરે સંદલકે આતેહી હુવા ચેહ જાબજા ચર્ચા
ચલો દેખો કે હય કયસા ઇસી સરકારકા સંદલ
બાગે જન્નતસે રીહવાને કીયાતર અત્રમે સંદલ
લેહુરેં અર્સસે આઇ ગુલે ગુલઝારકા સંદલ
ફલકસે ચેમલાયકકી સદા સલ્લે અલાઆલ
ચડહા જબ સાનો સૈકતસે રૂખેઅન વારકા સંદલ
ખબર કરદો ફકીરોકો પશેમાની નહો પયદા
મુબારીક હો યહાં આને લગા જરદારકા સંદલ
મોહીબ્બાનો જરાઇસઝા અદબસે તુમ સંભલ જાયઠો
કહો અમીનમે આતા હે તેરે ગમખ્વારકા સંદલ

(૬) ગઝલ નવગજેગજ સહીદઓલીયા મુ ઉમરેઠ

ઉમરેઠ સહેરમે નવગજે પીર મુબારીક હો મુબારીક હો
બસે હય વોહ કુમરી કે અંદર ,, ,, ,, ,,
ઉમગમે કરકે આસા હુ મુરાદે મનકી પાયા હું
જરા સરકાર આયા હુ મુબારીક હો મુબારીક હો
તું સચ્ચા પીર હય મેગ મેં છોડું દર નહિં તેરા
જાએ ખાલી નહી ફેરા મુબારીક હો મુબારીક હો
આલીસાન દરબાર હે તેરા બધાયા સરસેંચે સેહરા
તેરા આસીક યહા ઠયરા મુબારીક હો મુબારીક હો

આય અમીન કમ હો જાયગા તેરા તું હય સાહકા પ્યારા
• વોહ બલાકર દેઇગે તેરા મુબારક હો મુબારક હો

(૭)

મઝા મીલતા હય અપને પીરસે કુછ બોલકે દેખો
ખઝાના ગંજે મખફી મન હરફમેં ખોલકે દેખો
લગા કર ઇસ્કકા ગોથા નીકાલો દુરરે મકનું કો
ઉઠેગા લુતફકા મોતી ઉમગમે રોલકે દેખો
લગા કર ગોથા દર્યામે નીકાલો સંગે ઝોહરકું
તરાઝુ લે ફેહમકી સગે ઝોહર તોલ કર દેખો,
બના હય નુર તો અનમોલ ઝરા યેહ નુર કો દેખો,
સફર વેહદત કીલે ઉલટે કુવેમે ઘોલ કર દેખો,
કુફરવો દીન કે દરમ્યાન મય ગસ્તા ફકીર.ની,
ચલે જાતે હો વોહ હજરત જરા મેરી તરફ દેખો
બસારત કે બસરમેં તમાસા કયા હય વોહ અમીન
લગાકર ઇસ્કકા ઝુલા ચમનમે ઝુલ કર દેખો.

(૮) સીદી સાહેબ ઓલીયા. મુઃ—ઉમરેઠ.

કુફ્ર કાતીલ હમકે હમમે કયા સીતમયે કર દીયા,
ઝેર કર દુશ્મનકો પલમે દરવાજા ખુલ્લા કર દીયા,
દેખલો તુમ બાદશાહને કયા હુકમ યે કર દીયા,
ખુબ તુને અય નીભાઇ તાકે ફ્સલા કર દીયા
દીલ તો મેરા બાને હકથા અય અમીન,
• ઇસમે રેહ રેહ કે કીસી બુતને સીવાલા કર દીયા
પરદેહી પરદેમે આસીક સરાગ્ત દેખીએ.

ચુટકીયાં લેલે કે દીલમે દર્દ પયદા કર દીયા,
બુત કદાહો ચાકલીસા ઓર કાબાયા વોહ સોહ
સીઝદા કરને કો જહાં આહા બીયારા કર દીયા,
દેખલે તુ દીલસે મીલન હોતા મીલ લે તુ,
હમને તો સીદી સાહેબ પે દીલકો દીવાના કર દીયા,

(૯) માતમ. નવગજેગંજ સહીદ ઓલીયા. સુ ઉમરેઠ.

ચલો સબમીલકે બેહના હર રી
ઓય કુ વરે આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
રીદન હમબી વાહ દેખીંગે પ્યારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
ગાઉ ઉમરેઠમે તુ આહે વહાં જલવાબી તુમ્હારા સમાહે
વહા તુરબત બની હે તુમ્હારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
તેરવીકો જબ્બ દલ ચઢા હે વહાં સુબાસર સમસેર સાહ હે
ચૈ દીલો બસી ધુમ મચાઇ આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
હુરોને જા દીદ ઇ કરી હે તુજપે કુરબાન જીન્નો પરી હય
અયસી સુરતપે બાઉમે વારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
મુજકો આકરે તુ સુરત દીખાન યાકે મુજકો તેરે દર બુલાના
કરતી હું અરજ મે ઇન્તેઝારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
લેકે આયે તમન્નાયે દરપર મેરીભી દીજીયે ગોદ ભર કર
દરપે કબસે પડી હે દુખીયારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
રહેમ ઇતના તો પ્યારે ફરમાના મેરે કુચેસે હોકર કે જાના
મેરી ટલ જાયે યે બેકરારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી
તેરે લુત્ફસે કમ દહો યે ગમહો દુર દીલસે મેરે અલમહો
હલહો અમીનકી મુસકીલભી સારી આજ નવગજે સહીદકી હય સવારી

(૧૦) બાલેપીર ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

સુના હય આજ બાલેપીર યહા પગ આને વાલે હય
બચાં હો અર્ઝ સબસબકી સુની ફરમાને વાલે હય
તસલ્લી તુમ રખો દીલમે નહિં માયુસ અય પ્યારો
પરેસા આયેહે વોહ મદદમા ઘર જાને વાલે હય
ન ગભરાયે ઝરા કેહદો યાની ઉમેદવારો સે
તમન્નાયે દીલીજો હય વોહ બર લાને વાલે હય
હમારે દોસ્ત હય સયદા તુમ્હારે દરપે આને સે
અદુભી દેખ કર હમકો યહા મરજાને વાલે હય
વલી હય ઉશ લીએ તેરી હુઇ ઝાહીર કરામાતેં
બલા જીન વીર હાકન ભી તેગ ડર ખાને વાલે હય
ન કરના યાર તુ જલદી અભી તો આસ બાકી હય
હમે કુછપાએ હય ઉસસેભી બેહતર પાને વાલે હય
ન ભુલે હય ન ભુલેગે હમારે દદગર ઝાબતક
તુમ્હારી બાત કો અમીન અભી યાદોને વાલે હે

(૧૧) સીદી સાહબ ઓલીયા સુ ઉમરેઠ

દીલકો મે લેક તેરી હસરત લીયા રહા હું
ઉલફતમે સીદી સાહબકી મે સુબતીલા રહા હું
તેરે ફીરાક કે ગમમે આસુ બહબહા કર
અસ્ક સેમેરે દેખો ખુકો રૂલા રહા હું
ઝાલીમને આકે ખંજર માર મેરે જીગરપર
બયઠા મે અપને દીલ કે પુરઝે મીલા રહા હું
મકતુલે દીલકા ચારા તેરે સીવા ન હોગા

તું હે ખબર મસીહા મય તલમલા રહા હું
તુરબત પે જાને વાલા તૈયાર હું મય લેકીન
ઠયરો જરા અભી મય દામન સીલા રહા હું
તુફાને નાગહ મે કીસ્તી પડી હય મેરી
હાડો મદત કો મેરી કબસે બુલા રહા હું
તેરે મુફારે કતસે આતીસ લગી બદનમે
દરપે બુલ લો મુજકો મે દીલ જલા રહા હું
દીદારસેભી અમીન મેહરૂમ કયુ રહુ મેં
ઉમરેઠ અનેકો તસરીફ લા રહા હું

(૧૨) નવગજેગંજ સહીદ ઓલીયા સુ. ઉમરેઠ.

આયેહુય દરબારમે ઉમીદ પાને કે લીએ
ચાદરે ગુલ તેરી તુરબતપે ચઢાને કે લીએ
મયભી આસીક હુ તુમ્હારા નવગજે પીરવલી
થી તવક્કો કઇ દીનોસે દરપે આનેકે લીએ
જાયેહે મદ ફનકી તેરે ગાઉ ઉમરેઠમેં
હય તાલાબ વહા રોનક બઢાનેકે લીએ
કાફલે વાલો તુમ્હે જાતે હો દરગાહ પીરકી
ઠયરો ઠયરો હમભીહય તૈયાર આનેકે લીએ
વાહ કયા મહે મુબારીકયેમીલા રજબકા
ચાદ ચોદા ૧૪) કો તેરા જલસા મનાનેકે લીએ
ભુત જીન ઓર દેવયાબ કેહવે જલા હમકો ન અબ
મુસતઇદ હય હમ તેરા હુકમ બજાનેકે લીએ
કયા બલા કયા વીરહાકન કોલમાદી હય અગન

બે.હ ?ઠી આતેહે સાહ હમકો જલાનેકે લીએ
મુસકીલાતો કામેરે સર અપના બારેગીરા
અબ નહીં તાકાત મુજે ઇમબોજ ઉઠાનેકે લીએ
મય તેરા ખાદીમ ભીહુ કમતરભીહુ માદર હુ
ઇસલીએ આયા હું કીસમત આજમાનેકે લીએ
યેસીરી સાહબ ઓર પીરભાવે ઓર મુલતાન પીરહે
વોહભી સાહ ઝાહીર હુવે જલવા દીખાનેકે લીએ
આને વાલે આંએ હય તેરે સભી દરબારમેં
હાલે દીલ અમીનભી આયા હય સુનાનેકે લીએ
(૧૩) સીદી સાહબ ઓલીયા. મુ. ઉમરેઠ
કરે હર સીમ્તકો ઢુંઢા તુજે દીવાના બનબન કર
બહોત દીન તું રહા રૂઠા જરા માના મનમન કર
કહેકયા કીસતરે હમને નીકાલે દીન મુસીબત કે
ફીરાકે યારકી મુદત ગુજારી યે.મગીન ગીન કર
તુરબ રે દરપે લેકર સેંકડો ફરીયાદ આએ હય
દીલોકી દાદ સબકો દીજીએ તુ અર્જ સુનસુન કર
લગી હય આગ તનમે જુદાઇસે સનમ હમકો
કહેજા ખાક હો જાને લગાહય મેરા ભુનભુન કર
તેરી તુરબતપે મય પ્યારે ખુદકી અબ્રે રેહમતસે
બરસનેભી લગાહે નુર દેખો કયસા છીનછીન કર
સુનાયા હમભી કરતે હય સુનેયા ન સુને લેકીન
દરે દોલતપે દેતાહું સદા મે બજતો હનહન કર
પરેસા અબ્બજો દીલમેં મુશકીલે કહો અહેમદ
જહુરી આ ચગી સાહકી સવારી દેખો બન ઠન કર

(૧૪) ગઝલ સીદીસાહબ ઓલીયા મુ. ઉમરેઠ

પ્યારે વલી અય પ્યારે વલી મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી
તેરે હીજ્રમે રૂકરૂકે જાન ચલી ,,

ગાઉં ઉમરેઠમે તુહે જલવા ફીગન
ઇસી ઉજડે મકાંકો બનાયા ચમન
ગુલભી ય [illegible] [illegible] મન વા કલી-મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

તુજકો કેહતેહે પ્યારે સીદી સાહબ
તેરે દરપે સુર દેહે આશ્કે હય અબ
પુરી કરદો તમન્ના યેહ બકાદીકી-મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

અય તો સમજાયા ખ્વાબમેં આવોગે તુમ
કભી આદીન કોહર્ન દીખાવોગે તુમ
મેરી સમઝ ગઇ ખાકમે જા મીલી-મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

તેરે ફુરકતને ગમકા સતાયા હુમે
ખુન અશ્કુસે અપને બહાયા હું મેં
કમ-લક યે રહેગી મેરી દીલજલી-મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

અબ નહિં ગમ ઉઠાને કી તાકત મુજે
ફજલે હકસે નસીબ હો જયારત મુજે
દીન બદીન બઢ રહી હય દીલેબેકલી-મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

તેરા દર છોડકર અબ નજાઉંગા મય
તું હય ફૈયાઝતો ફેઝપાઉંગા મય
તેરી દરગાહ લગતીહે હમકો ભલી મેરી જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

તેરે દરપેમેં આયાહું પઝમુર્દા દીલ
ઇસી દીલકો બનામીસલે ગુલ ચમનકા ગુલ
હ હો અમીનકી મુશ્કીલભી જાહેરેવની મગ જલદી ખબર લેના પ્યારે વલી

(૧૫) ગઝલ સીદી સાહેબ ઓલીયા સુઃ—ઊમરેઠ

હમ અપના આજ દેખો છોડ ઘર બારબાર બયઠે હંય
મગર હમ સીદી સાહેબ અબ તેરે દરબાર બયઠે હય
સુ દીદી તુમ ન ઊઠતા મઅમી વેહ દેન વાલે હય
સખાવત ક હય પથયાના લીએ સરસાર બયઠે હ

અલી કે ફૈઝ પોહચાના કંઇ ઇનસાન બાકી હય
અલી રેહમતસે હોકર સેર એક કે બાર બયઠે હય
મરીઝુંકા મસીહાતુ સેહત તું ઊનકો કર દેના
તેરેદર દેખના લાખોંહી આ બીમર બયઠે હય
બીરાદર ઓલીયા કેદર અગર જાના તુમ્હેરા હો
જરા તુમ ઠયરના આનેકો હમ તેયાર બયઠે હય
સરે દરબર જાઓ તો ખ્યાલ ઇતના રહે દીલમે
અદબસે સર ઝુકાલીજે સમજ સરકાર બયઠે હય
સબા જાકર સુના સહુકો ભુલા લીજે તું અમીન કે.
કંઇ મુદનસે વોહભી તાલીબે દીદાર બયઠે હય

(૧૬) કવ્વાલી.

ભુલ યા હમ કયુ ય લાના પડેગા—રૂપે ઓંખા હમ દીવાના પડેગા
જુદાઇ સે તેરે પડે દીલ મે છાલે—યેહ સદમ ભી અબ તો ભીટાના પડેગા
કયુ કરને હો ઓફસે ગીમત હમ રી—ઝુરા હું ઉને કીન નીભાના પડેગા
કહા તક કડ ઉમે સદમે અફસત—કભી અબ જતે હો દસાના પડેગા
મય જાઉ કહા છોડ દર હી તુમ્હારે—સીકસ્તાપડા હૂ ઉઠાના પડેગા
પડ આતાહે દીલમે કે ફરયાદ મન કર—હસો હે અસમા હીલાના પડેગા
ભુલા ગમ તુ મજનુ તો મયભી જુનુંહુ—જમાને સનમ હસ્ત જાના પડેગા

કલબસે ખબર હોતી દીલકો ન દેતે—કે ઉલ્ફતમે જીકો જલાના પડેગા
તેરે દર્દે ગમસે મય ક્યાથા હુવા ક્યા-મત ગ આગયા જાંમતાના પડેગા
યેહી દાન કે ઇંદીન રહા ગર હમારા-તો આખીર લહદમે લીટાના પડેગા
તું ગમ ખ્વારા હમદમ ખુદા રાહમારા-ન અમીનકો તુજબીન ઠીકાના પડેગા

(૧૭) કવ્વાલી સીદી સાહેબ ઓલીયા. સુ ઉમરેઠ

મેરી જાન કરૂમે તુમપે ફીદા મેરે બાકે સાવરીયા તુમ્હી તો હો
હરસીમ્ત સે આતીહે નીદા કે રેહમત નજરીયા તુમ્હી તો હો
તુંને ઇલકામ ાયા પ્યારેવલી પુરી કરદો મરાદેં મેરી દીલી
યેહ કરના ખુદ સે મેરી ઇલતેજા મેરી અર્ઝ સુનૈયા તુમ્હી તો હો
હય ગાફિ અઙ ઉમરેઠ જદા દરગાહ મની ગુલજાર વહા
બાઝાર લગતા વહા પર ભલા ઘરી દરેં બસૈયા તુમ્હી તો હો
નામ તેરા હય સીદીસાબપીયા તુને મેહ લીયા હય મેરા જીયા
તુજપે સયદા જહાબી સારા હુવા મેરે અયસે કનૈય તુમ્હી તો હો
મેરી કીસ્તી ભવરમે આન પડી ઇમ દાદકી પ્યારે હય યેહ ઘડી
એક તેરેહી દરકાહુ મે ગદા મેરી કીસ્તી તારૈયા તુમ્હી તો હો
સબ બ્નાડિ કા ગુલ સોર હયગા વહા હમે કયની કીયા હય જાવેકદા
દો ખુદાકે લીએ અબ હમકો રઝા ગમ મારબઝૈયા તુમ્હી તો હો
કહે જીન્નાત અગતે મયબી જતા નહી રેહના મુઝે અબ મયબીયહા
સાહ દેતે હે પોસીદા હમકો સબ્ર કયુ હમકો જલેયા તુમ્હી તો હો
એક મયબી હુ એહમદ આયા યહા તેરા દર છે ડકુગ અબમે જાઉ કહા
મેરી કરદો મુરાદે સબ તુમ્હી અદા બેડા પાર લગૈયા તુમ્હી તો હો
તેરી વરફ કરે મય ક્યુ ટર ગયા હય તુરકા જલવા સબ પર આયા
નહિ રાઝ રેહા પોસીદા તેરા ખુબ જલવા દીખૈયા તુમ્હી તો હો
આયા એહમદ હે દરપે ખરતાહ જીગર તુહી ચારાહ કર ઇસકા અબ એ ચારાહગર
કરો પુરી તમન્ના મહેરે ખુદા મેરી લાજ રખૈયા તુમ્હી તો હો

[૧૮] સીદી સાહબ ઓલીયા મુ. ઉમરેઠ.

આયા ન નજર હમકો તુ આખુસે નીહા હે
પરજબ બજ્મ દેખા તો તેરા જલવા અયા હે

હુડામે ફીરૂં કુચકુ દેખા હો તો કહે દો
બતલા દો અય પ્યારો મેરા મેહબુબ કહા હે

બેહદ મુજે તેરી જુદાઈને સતાયા
રો રોકે મેરી આખોસે દરીયા ભીરવા હય

બપકા સરે બાજારમે બીસ્તરકો જમા કર
અય પ્યારેવલી તેરી બની કબ્ર જહા હે

પુછે જો કોઈ વલીકા પતા તો યેહ કહે ।।
એક ગાઉ ઉમરેઠ મે તો ઉનકા નીસા હે

દરપે મે કબસે ખડા દેતા હુ દસ્તક
લેકીન નહી આતી યેહ સદા આઇ યહા હે

હર એક સનાએ વલી હે હીફજ કે લાયક
કયા ખુબહી અમીન તેરા રંગીન બયાં હય

[૧૯] માતમ

મેહમુદમીયાં દરીયાઈ સાહબ ઓલીયા સુ બીરપુર

મેરી આંખોમે સુરત સમઈ—રે એ.ય હાયરે મેહમુદમીયા દરીયાઈ
હમકોભી હર અદા તેરી ભાઈ ,, ,, ,, ,,

એક નૈયા ભવરમે પડી થી—તુને ઈમદાદ ઉસ વકત કીથી
ડુબતી કીસ્તી તુને તીરાઈ—રે એય હાયરે.

રાહમે કુઈ હાજત પુરુકી—પરન પાની મીલા જુસ્ત જુકી
એક ઈસારેસે નદી બહઈ—રે ઓય હાયરે

દસ્તમે સેર મુરદેકા પાકર—બોલે અસહાબ જીન્દા ઉસે કર
લાશ મુરદેકી તુને જીલાઈ—રે ઓય હાયરે

હોકે જીન્દા ખડા જબ હુવા થા—દેખ દીલ સાથીઓકા દંગ થા

સેરને આકે ચરહન ઝુકાઇ—રે ઓલ હાથરે
દેખના અકલકો તુમ હુવવાની–રાત દીન કર રહા પાસબાની
આજ તક સેર હથ ન્હ' પીદાઇ—રે ઓલ હાથરે
ફુલ સુખે ચમનમે લગાના–ચમનમે મુર્દો જીન્દા બનાના
તુને ખાલીકસે કુદરતકો પાઇ—રે ઓલ હાથરે
દેખ અસહાબ પહના હુવે હૈ–અપને દીનમેભી સાદા હુવે થે
તુને ક્યા ક્યા કરામત દીખાઇ—રે એલ હાથરે
જીલેલા હુવા સનમ ઝાહીર–છોડ બસ્તીકો નીકલા તુ બાહોર
ગોહમે જાકે બયઠક જમાઇ—રે એલ હાથરે
કરકે દર બંધ તાલા દીયા હે–મુકમખુદ તુટ નીચે ગીરાહુ
ગ્યારવી ૧૧, કા સવાર્ગ જબ આઇ—રે ઓલ
જબ હુવા સાહ દરગાહમે દાખીલ–કબ પરમે ઉઠતને લગે ગુલ
ફુલભી કરતે હે પેસવાઇ—રે ઓલ હાથરે
સોહ હોગર જ્યારતકો દીલમે–આગે જાના તુમ્હે બીરપુરમે
વહા ગુલઝાર દરગાહ બનાઇ—રે ઓલ હાથરે
તેરા ક્યા ક્યા કહું મે મથાહો–અબ ના તાકાત રહી હે ઝબાકો
યે તના એહમદને બનાઇ—રે એલ હાથરે

(૨૦) ભજન. બાલેપીર ઓલીયા મુ. ઉમરેઠ

જગતમે દરગાહ બની ઓ બાલાપીર, તારી જગતમેદરગાહ બની
દુરદુરતો પીરની મેદની આવેરે આ ગામ ઉમરેઠમરી–ઓ બાલાપીર
સમરે પીરાનપીરને લીધીરે ધજાઓ–રે પીરનો ઘોડારે ધજાના ધણી–ઓ
સમરે પીરાને દુધમલીદારે–એ પીરનેના ફુલાની સેજે ધણી–ઓ
બાલાપીરતો છે ઇસલામના ધણી બાલાપીર તારી યાદકરીએ ઘરઘડી–ઓ
ઉમરેઠ ગામમા બાલા એ પીરછેરે–અમીન ભાઇને બસારત મલી–ઓ
કહેરે અમીનભાઇ સુનો નરે પ્રીતમ–ચાલો લીમની છાયા ઘણી–ઓ